

μὲ γενναίας διαθέσεις
ὅτι θέλει καὶ καλὰ
μὲ Ρωμαίους ν' ἀνοίξῃ σχέσεις.

Ἄλλη πάλιν εὐτυχία,
μὲ τοὺς Τούρκους συμμαχία,
φίλα με νὰ σὲ φιλῶ
καὶ γιὰ τοῦτο, τὸ καλὸ.

Σχέσεις σφίξει,
σχέσεις δεῖσει,
γέλα, μίση,
βάλε φέσι.

Νὰ τσουμποῦσαι,
νὰ Βεζύρησι...
μάδα μουσὶ
σὰν φρενήρησι.

Ὁ σταυρὸς μὲ τὸ φεγγάρι
δρόμο δυνατὸ θὰ πάρῃ,
καὶ 'στὸ μίλλον, βρὲ βερέμη,
νὰ πιάρῃ, νὰ χαρῆμι,
καὶ κανεὶς μας δὲν θὰ τρέμῃ
σὰν ἀκούῃ τὸν Ἐπίμη.

Δὶν σοῦ τῶλεγα πῶς ὅλα 'στὴν παροῦσαν ἐποχὴν
θὰ βαδίσουν κατ' εὐχὴν;
Τοῦ λοιποῦ καὶ σὺ, βρὲ βλάκα,
πλήρης σθένους, πλήρης θάρρους
ν' ἀκονᾷς τὴν σακαράκα
μοναχᾷ γιὰ τοὺς Βουλγάρους.

Π.— Ὁ Πατριδα,
γέλα, πῆδα.
Νὰ ζιφάριμα,
νὰ σεμπέτιμα,
νέα φάσις,
κίφι, γέλωσι,
αἱ συμβάσεις
'πῆσαν τέλος.

Θὰ μεθῶσω,
θὰ χριψῶ,
θὰ γλιτῶσω,
θὰ τουρκῆσω.

Θὰ ἔκαπλώσω σὲ μεντέρῃ μὲ τοὺς προὔχοντας τοῦ γένους,
γιὰ φαντάσου, Φασουλῆ,
σὲ τραπίζῃ νὰ καλῇ
νικητῆς τοὺς νικημένους,
καὶ νὰ θῆλῃ μὲ τὸ ζῆρι καὶ συμμαχούς νὰ μᾶς κἀνῃ
κί' ὅλο νὰ μᾶς καλοπᾶνῃ;

Θυμάσασα τὴν ἔξυπνάδα τοῦ Σουλτάνου τοῦ μαρτύλου...
μόλις ἄκουσε Ταμίτον πῶς θὰ κάνομε τὸ Στόλου,
καὶ θὰ γίνουιν προσφορὰ κί' ἀπὸ σένα κί' ἀπὸ ἴμενα,

τὰ 'χρειάστικη κί' αὐτὸς καὶ τὸν 'πᾶγε τρία κί' ἔνε.
Καὶ νὰ ζέρῃς τὸ τραπίζῃ πῶς ἐγίνικη γι' αὐτὸ,
καὶ φαντάσου, μπηχλιδάνη,
τί τσουμποῦσι θὰ μᾶς κἀνῃ,
σὰν ἀκούῃ πῶς θὰ γίνῃ καὶ Ταμίτο γιὰ Στρατό.

Φ.— Καλὰ λῆσι, βρὲ Περιλιτό, τοῦτο θάνατι δίχως ἄλλο
καὶ ποσῶς δὲν ἀμφιβάλλω.
Γιατὶ τάχατε προσκλήσεις γιὰ τραπίζῃ νὰ μᾶς στέλλῃ
καὶ συμμαχούς νὰ μᾶς θῆλῃ;
Τοῦτο θάνατι δίχως ἄλλο καὶ τὰ λόγια σου μὴ χάνῃς...
ὅποιον τρέμεις καὶ φοβᾷσαι θέλεις φίλο νὰ τὸν κἀνῃ.

(Οἱ δὲ φίλ' οἱ φρενικαμένου
τραγουδοῦν ἀγκαλιασμένοι.)

Ὁ Πατρις τῶν Πανελλήνων, δίδου μὲ θερμὴν ἐγκάλην
πρώτον συμμαχον καὶ πάλιν
τὸν δεσπότην τὸν φεσῶ
καὶ τὸν κἀθε του Πασῶ.

Τί χαρὰ σου!... τὸν Σουλτάνο θὰ τὸν ἔχῃς ἀποκοῦμπι,
τᾶλλα μούτζωστα καὶ βράστα,
ζαναφῶναξῃ γιουρούμπι,
τὰ ποτήρια ζανακῶστα.

Ὁ Πατρις τῶν Πανελλήνων, κί' οἱ φισάδες μετὰ σοῦ,
χόρσευ, κυρὰ φεσοῦ,
πάλι 'στὸ Γιλδίξ στρωμένη,
πάλι γιὰ συμμαχούς πᾶς,
πάλι βγαίνεις μεθυσμένη,
πάλι τὰ ποτήρια σπᾶς.

Καὶ καμπόσαι ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ἄνδρᾶ Καρκαβίτσα «Παλῆαις Ἀγάπαις», τόμος
λαμπρῶν διηγημάτων ἐκτυπωθεὶς ἀμώμως,
ἔργον δεινοῦ καλῆμου, δημιουργοῦ τεχνίτου,
κί' ἔργατον τῶν γραμματῶν πραγματικῶς ἐγχιτοῦ.
Γέροντες, ἄνδρες, νέοι, γυναικίαι καὶ κορίτσα,
σᾶς λέω γιὰ καλὸ σας διαβάστε Καρκαβίτσα.

Νέον Ἡμερολόγιον τοῦ Σκόκου 'ἔγχε τῶρα
λαχταριστόν, πολῦτιμον, ἔχον ἐν τὰ δῶρα,
διαπρεπὲς καὶ πλούσιον εἰς χάρτην, τύπον, κί' ὕλην
ἄδραν, ἀσταίαν, σεβαρῆν, χαρίσσαν, ποικίλην.
Ποιήσεις πολυάριθμα, πικρὰ καλλιτεχνήματα,
εἰκόνες γλαφυρόταται καὶ γλυτογραφήματα.

Τοῦ Δημητρακοπούλου, τοῦ μάγου Πολυθίου,
«εἰ Δύο Διαθῆκαι», χρυσὴ καὶ σιδηρᾶ,
μὲ σέφεις πρωτοτύπου καὶ γνώσεις ἐκ τοῦ βίου,
πολύχροτον βιβλίον μὲ λόγια τσουχτερά.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμαίου μας, παρλαπίπα πατριώτου,
ἄριθμὸς τριανταετρία, εἰς τὸν ὄρομον τοῦ Διδέτου.

